

कान्ता गर्भगृहे गवाक्षविवरव्यापारिताक्ष्या बहिः
सख्या वक्रमभि प्रयच्छति परं पर्यश्रुणी लोचने ॥

अथ धैर्यम्—

मुक्तात्मश्लाघना धैर्यं मनोवृत्तिरचञ्चला ।

यथा—

‘ज्वलतु गगने रात्रौ रात्रावखण्डकलः शशी,
दहतु मदनः, किंवा मृत्योः परेण विधास्यति ।
मम तु दयितः श्लाघ्यस्तातो जनन्यमलान्वया
कुलममलिनं न त्वेवायं जनो न च जीवितम् ॥’

अथ लीला—

अङ्गैर्वैषैरलंकारैः प्रेमिभिर्वचनैरपि ॥ ९८ ॥
प्रीतिप्रयोजितैर्लीलां प्रियस्यानुकृतिं विदुः ।

यथा—

मृणालव्यालवल्या वेणीबन्धकपर्दिनी ।
हरानुकारिणी पातु लीलया पार्वती जगत् ॥

नाधरादिखण्डनं दंशनम् ॥ उत्तंसं कर्णभूषणम् । गर्भगृहे वासगृहाभ्यन्तरे ।
गवाक्षविवरेण व्यापारितं संचारितमक्षि यया तस्याः । अभिलक्ष्यीकृत्य प्रयच्छति
अर्पयति । पर्यश्रुणी अश्रुव्याप्ते ॥ ज्वलत्विति । ज्वलतु संतापकः सन् दीप्य-
ताम् । ‘परेण’ इत्यव्ययमधिकार्ये । ‘श्लाघ्य’ इति काकाक्षिगोलकन्यायेन उभयत्रा-
न्वेति । यद्वा ‘अमलान्वया’ इति लिङ्गव्यत्ययेनान्वयः । न त्वेवायं जनः । स्थिर
इति शेषः ॥ मृणालमेव व्यालः सर्पो बल्यं यस्याः, वेणीबन्ध एव कपर्दी जटा-

१. गर्भेति । गर्भगृहे स्थिता सती बहिरवलोकनार्थं गवाक्षविवरेण वातायनपथेन
व्यापारिते क्षिप्ते अक्षिणी यथा तथाभूतायाः सख्या वक्रमभि आननं लक्ष्यीकृत्य परं
केवलं परिगतानि अश्रूणि ययोस्तथाभूते लोचने प्रयच्छति योजयति । विषयान्तरावलोक-
नप्रवण्यं ममैवविधामवस्थां न ज्ञास्यतीति तथाचरति । अन्यथा स्वजनसमक्षं दुःखोत्पी-
डस्य प्रतिरोद्धुमशक्यतया तत्कारणामिव्यक्तौ विनयव्यत्यासः स्यात् ॥

२. ममेति । मम तु दयितः प्रेयान् श्लाघ्यः, पिता च श्लाघ्यः, जननी च अमलान्वया

१. ‘चापलाविहता धैर्यं चिद्वृत्तिरविकल्पना । चापलानुपहता मनोवृत्तिरुत्तमगुणानुसूयिका धैर्यम् ।
तथा चोक्तम्—‘शीलानुलङ्घनं धैर्यं कीर्त्यतेऽत्र मनीषिभिः ।’ इति ग. २. ‘लीलामियानुकरणं वातिमर्ग-
लाभ्य चेष्टितैः ।’ इति ग. ३. ग-पुस्तके तु—‘इयं चेष्टानुरागेण तथानुकुस्ते मिथम् । मुक्तासूयं सपश्यो-
ऽपि वीक्षन्ते सस्पृहं यथा ॥’ इत्युदाहरणम्.